

ROŽEŇ

Milí čtenáři a farníci,

chci vás dnes povzbudit i poučit příběhem ze života.

Byla první neděle adventní a já se právě vrátil z kostela, kde probíhal koncert žáků soukromé umělecké školy Universum. Předě mnou byl úkol. V pondělí byly první roráty a po nich jsem se rozhodl upořádat snídani na faře. V jejích útrokách se však příliš poživatin nenalézalo. Tudíž bylo nutné navštívit nějaký supermarket, ideálně Globus. V neděli nakupuji opravdu nerad a bylo to asi po deseti letech poprvé, co jsem porušil své zásady, ale když už jsem si to vymyslel, nic jiného mi nezbývalo.

Auto už v předešlých chladnějších dnech při startování naskakovalo poměrně neochotně, takže bylo jasné, že životnost baterie se chýlí ke konci. Tak ještě dneska musí chytit a v týdnu se baterie vymění. Jenže nechytilo. Třikrát to zabublalo a byl konec. Definitivní. Na další otočení klíčkem už ani ťuk. Co teď? Potřebuji nakoupit a zítra ráno mám jet do Boskovic na kontrolu k oční lékařce. V zoufalství jsem vytočil číslo na jednu farnici, která dopedne slibovala pomoc v případě nouze. Vzala to prakticky hned a ještě ke všemu zahlásila, že se zrovna blíží do Řečkovic a za deset minut bude na faře. A má i čas, takže se mnou do Globusu klidně zajede.

První zážrak!

Když jsem s ní krátce probral situaci, tak ještě po cestě zavolala manželovi ohledně konzultace. S ním jsem si pouze potvrdil, že baterka je kaput. Ochotná farnice však nelenila a hned zavolala svému zeťovi. Ten se zeptal na typ vozu a k mému překvapení pravil, že baterku má a do fabie shodou okolností kupoval teď novou. Ať se stavím.

Druhý zážrak!

Tím to ovšem ještě nekončilo. Během korzování po obchodě zazvonil mé spolunakupující telefon. Znovu její zeť. Prý jestli nechci, že by se stavil a

baterku mně vyměnil. Vědom si toho, že s náradím to na faře mám v současnosti podobné jako s jídlem, jsem nabídku po krátkém váhání přijal. Čas byl smluven na 19:30. Na faru jsme přijeli o něco dřív, takže jsem započal s pokusem o vyjmutí baterie, než přijede záchránce. Dle očekávání se na faře nic takového jako klíč k povolení úchytnů nenašlo. Ale můj anděl strážný přijel přesně. Navíc mi nabídl novou baterku s tím, že si koupí po neděli jinou, ať to mám jednodušší. Už zcela konsternovanému mi nezbylo než souhlasit. Do dvaceti minut bylo vše hotovo a auto naskočilo na první otočení klíčkem.

Třetí a poslední zázrak!

O chvíli později jsem, stále ještě v šoku, přemýšlel o ochotě a obětavosti mých záchránců. Byla neděle večer. To už se vám většinou nechce vůbec nic. Člověk je rád, že je doma a chystá se do pondělního procesu. Tady se za ne celé dvě hodiny podařilo vyřešit problém, který se mi zdál v prvních chvílích nepřekonatelný.

Mohlo by to skončit tímto happy endem, jenže moje myšlenky šly ještě dál. Necelý měsíc před touto událostí jsem měl v neděli večer na faře návštěvu. Jakýsi bezdomovec, údajně propuštěný z vězení, potřeboval pomoc. Chtěl pro začátek finančně podpořit, než si najde nějakou práci. Jenže byla neděle večer a za chvíli jsem měl jít do kostela chystat Večer chval. Odbyl jsem jej stokorunou a výmluvou (jen částečně pravdivou), že nemám teď čas. Chtěl víc, jenže přišel v tak nevhodnou dobu, jako je nedělní večer. V takový čas se přece farář neotravuje. Poslední dvě věty jsou pochopitelně míněny ironicky a sebekriticky.

Ježíš přišel o Vánocích v ten správný čas. Jenže mnohým se to nehodilo. Dokonce se nemohl ani narodit pod střechem. I během svého života mnohým překážel, mnohé provokoval. Nepřijali ho. Ani při narození, ani později. A co já? Když potřebuji pomoci, tak se vždycky někdo najde, protože místní farníci jsou ochotní a obětaví. Jak ale reaguji na ty, kteří mě „obtěžují“. Příliš jsem ve zkoušce neobstál a Krista nepřijal. Neměl jsem čas.

Vánoce jsou právě o tom, udělat si čas na sebe navzájem. I když se mi to nehodí, i když mě to někdy obtěžuje. Udělat si čas především na našeho Pána, který přišel v těle. A chce, abychom jej navštěvovali. Často v těch nejubožejších. Uděláme si na něj čas?

***Požehnané Vánoce všem přeje a žehná
o. Michal +***

Život ve farnosti

Den	Liturgie	Akce	
26. 12.	svátek sv. Štěpána	8:00	mše svatá
28. 12.	svátek Svaté rodiny	obnova manželských slibů při každé mši	
31. 12.	sv. Silvestr	16:00 17:00 – 18:00 do 23:45 23:45 – 24:00	děkovná mše svatá adorace za kněze možnost soukromé adorace společná adorace a vstup do nového roku s požehnáním
1. 1.	slavnost Matky Boží Panny Marie	8:00, 10:00 11:00 požehnání koledníkům Tříkrálové sbírky	Mše svaté
2. 1.		18:00	Mše svatá za nemocné
4. 1.	2. neděle po Nar. Páně	18:30	Večer chval
6. 1.	Slavnost Zjevení Páně	18:00	mše sv., žehnání vody, kadidla a křídý
8. 1.		po mši sv.	snídaně na faře
10. 1.		8:45 16:00	Ministrantská schůzka Poděkování koledníkům v herně
11. 1.	svátek Křtu Páně	17:00	koncert pěveckého sboru Lumír
13. 1.		17:30 18:00	Modlitba růžence za mír ve světě Mše svatá na úmysly dárců
15. 1.		po mši sv.	Společenství seniorů na faře
16. 1.		9:00 19:00	Setkání maminek Mládežnické chvály 4Him
18. 1.	3. neděle v mezidobí	Týden modliteb za jednotu křesťanů	
22. 1.		18:00	Ekumenická bohoslužba u nás
23. 1.		19:00 19:00 – 20:00	začátek Adorace 24 Adorace se zpěvy z Taizé
24. 1.		9:00	Děti víry
25. 1.	Neděle Božího slova	žehnání lektorům při mších svatých	
31. 1.		7:00	Mše svatá za zemřelé
1. 2.	4. neděle v mezidobí	18:30	Večer chval
2. 2.	Uvedení Páně do chrámu	18:00	Mše na úmysly dárců, žehnání svící
5. 2.		po mši sv.	adorace za kněze
6. 2.		19:00	Mariiny dcery
7. 2.		7:00 – 13:00	Mariiny dcery
8. 2.	5. neděle v mezidobí	7:15, 8:30	udělování svátosti nemocných
		7:15	Mše svatá za nemocné
12. 2.		po mši sv.	Snídaně na faře
13. 2.		9:00 17:30	Setkání maminek Modlitba růžence za mír ve světě
18. 2.	Popeleční středa	7:00, 18:00	Mše svaté s udílením popelce
19. 2.		po mši sv.	Setkání seniorů
20. 2.		17:30 19:00	Křížová cesta Mládežnické chvály 4Him
22. 2.	1. neděle postní	17:30	Křížová cesta

Adorace za obnovu víry ve farnosti

- každou neděli (kromě 1. neděle) od 18:30 v kostele.

Páteční adorace

- půl hodiny přede mší svatou, na 1. pátek od 17:00.

Praxe křesťanské meditace

- každé liché úterý od 18:45

Modlitba Korunky k Božímu Milosrdenství

- v pátek v 17:45.

Novéna k P. Marii ustavičné pomoci

- v sobotu po mši svaté.

Modlitba růžence za národ

- každou neděli v 9:30.

Modlitba růžence u kaple na Ořešíně

- každý čtvrtek v 18 hodin.

Růžencová pouť okolo Ořešína

Každé 1. pondělí v měsíci ve 20:00 od konečné autobusu 70 na Ořešíně, návrat ve 21:00 zpět ke konečné.

Ministrantské schůzky

- v sobotu 10. 1. a 17. 1. 2026 (florbalový turnaj).

* * *

Prohlídka betlémů

V našem kostele bude možnost prohlídky 25., 26. a 28. prosince a 1. ledna, vždy od 14 do 17 hodin, v další dny půl hodiny přede mší svatou.

* * *

Tříkrálová sbírka

Tříkrálová sbírka v naší farnosti bude zahájena požehnáním koledníků na Nový rok cca v 11 hod (po mši svaté).

Společné setkání všech koledníků s poděkováním bude 10. 1. v 16 hodin v herně.

Přednášky a promítání

18. 1. v 17:00 bude přednáška s názvem: *P. Josef Toufar – Jako bychom dnes zemřít měli.*

25. 1. od 16:00 bude promítání filmu *Tei-lhard vizionářský vědec.*

22. 2. v 16:00 bude přednáška P. Pavla Ho-
věže na téma s. *Restituta Kafková.*

* * *

Svatovavřínecký ples

Farní Svatovavřínecký ples se koná v sobotu 17. 1. 2026 od 19:30 v Sokolovně na ulici Vážného – viz plakátek na straně 20.

Farní karneval

Tradiční farní karneval pro děti, rodiče i prarodiče se koná v neděli 8. února od 15 hodin v řeckovické tělocvičně na Orláku.

* * *

Zakončení Svatého roku

Na svátek Svaté rodiny, v neděli 28. prosince 2025, v naší diecézi společně zakončíme jubilejní rok. Slavnostní mši svatou v 16.30 bude celebrovat biskup Pavel Konzbul. Závěr Svatého roku bude také spojen s možností dobrého skutku a projevu solidarity s lidmi v sociálně tíživé situaci. Hodinu před bohoslužbou bude před katedrálou možnost přinést a darovat trvanlivé potraviny, které využijí ve svých službách komunita Sant'Egidio a Diecézní charita Brno.

převzato z www.biskupstvi.cz

2x poděkování

Milí farníci,

rok 2026 přinese některé změny, jež se týkají jednak bezprostředně Rožně a jednak obsazení místa pastorační asistentky.

Nejprve chci upřímně poděkovat Michalu Fialovi za dlouhých 17 let, kdy dával dohromady farní časopis, jehož vánoční výtisk držíte v ruce. Nejsem tady tak dlouho, ale vždycky stačilo jen do uzávěrky, a že jsem většinou posílal vše na poslední chvíli, zaslal příspěvek a Michal pak strávil celou sobotu i neděli tím, že všechno dával dohromady, aby v úterý už byla na faře krabice s Rožněm.

Na základě jednání pastorační rady bylo domluveno, že od prvního Rožně v příštím roce bude mít vše pod kontrolou nová redakční rada. Kdo ji tvoří? Pravda, některé osoby už jsem oslovoval, ale chci ještě dát prostor ostatním, aby se buď přihlásili, nebo někoho doporučili.

Redakční rada bude definitivně známa 18. ledna příštího roku. Vzhledem k tomu vás všechny prosím o dvě věci:

1. Veškeré příspěvky posílejte na novou adresu rozen@farnostreckovice.cz. Pokud pošlete na starou, tak to také nevádí, jen tím přidáte trochu zbytečné práce Michalovi, který to bude muset přeposílat.

2. Uzávěrka Rožně se nám posune trochu dopředu, takže příští bude už ve středu 11. února 2026.

Druhé poděkování patří Lucii Chytilové za úžasné 2 roky práce pastorační asistentky. Ani jeden z nás nevěděl, jak a jestli to bude fungovat, ale ukázalo se, že ano. Lucie je neskutečně akční. Stačilo něco jen vyslovit a než jsem se nadechl, bylo to zařízeno. Neuvěřitelně se mi tím uvolnili ruce pro jinou, mnohem důležitější kněžskou

činnost. Nemusel jsem se vždycky po dovolené nebo nějaké delší nepřítomnosti bát, že mně po návratu zasype spousta nevyřízených věcí. Lucie se práci věnovala hodně nad rámec svých povinností. Měla oficiálně pouze poloviční úvazek, ale pracovala na sto procent. Čeho si však nejvíce vážím, že nám to fungovalo i po lidské stránce, protože každý máme jinou povahu a museli jsme si zvykat i na vzájemné vrtochy a nedostatky. Tak jí děkuji, že to se mnou vydržela, protože já sám s tím mám někdy problém ☺.

Místo pastorační asistentky bude nově od začátku roku zastávat členka pastorační rady Jana Škvařilová. Zatím má smlouvu na půl roku a uvidíme, co bude dál, protože jsem si uvědomil, že investice do lidí se zúročí mnohonásobněji než do hmotných věcí, přestože ty jsou obvykle více vidět. Mám dokonce vizi určitého pastoračního týmu, ale nechci předbíhat. Možná jsme na prahu velkých změn a ukáže se, co nám přinese blízká budoucnost.

Takže ještě jednou Pán Bůh zaplať Lucii a Michalovi.

o. Michal +

* * *

Farní Charita informuje

Od adventního vydání Rožně se v charitní pokladniče pod kůrem nashromáždilo 1126,- Kč. Všem dárcům srdečně děkujeme.

Ve vánoční době bude charitní pokladnička již tradičně sloužit na vaše příspěvky pro organizaci Likvidace lepry, která už více než 30 let pomáhá v rozvojových zemích s léčbou nejen této nemoci. Náklady na léčbu malomocenství v ranném stádiu představují přibližně 200,- Kč a základní léčba pacienta s tuberkulózou stojí asi 1400,- Kč.

Mockrát děkujeme také těm z vás, kteří jste si našli čas a upekli vánoční cukroví pro seniory v domovech Vividus, Podpěrova v Medlánkách, v sanatoriu Vránova a ve stacionáři Naděje. V době, kdy čtete tento článek, již budou balíčky cukroví s přáníčky (balíčkovaly děti v náboženství) otcem Michalem a dobrovolníky z řad mládeže rozneseny.

Ještě jednou moc děkujeme a přejeme vám všem radostné a požehnané prožití Vánoc. Vaše radost může být větší o pocit, že jste udělali radost někomu jinému. Do nového roku vám pak přejeme Boží požehnání, ochranu Panny Marie a všechny dary Ducha Svatého, které budete potřebovat.

Za FCH Jana Prchalová

* * *

Farní společenství seniorů 2026

Téma: Stáří v Bibli

Tělo nám sice chátrá, ale duše se zmlazuje stále víc. (sv. Pavel)

15. 1. 2026

Úvod

Postavení starých lidí v biblické společnosti. Hranice biblického stáří a některé charakteristické znaky a biblické postavy a jejich poselství.

19. 2. 2026

Abrahám a Izák

19. 3. 2026

Jákob a Mojžíš

16. 4. 2026

David a Job

21. 5. 2026

Tóbit

18. 6. 2026

Eleazar

17. 9. 2026

Zachariáš a Alžběta

15. 10. 2026

Simeon a Anna

19. 11. 2026

Janovo evangelium a postava Nikodéma

17. 12. 2026

Starci v knize Zjevení

MOTTO: Já sám až do vašeho stáří, až do šedin vás budu nosit... Já jsem vás učinil a já vás ponesu. (Iz 46,4)

V životě není nic samozřejmé a začátek nového roku je příležitostí k prosbě o požehnání.

Nemáme spoléhat na své síly a schopnosti, ale máme pokorně prosit o Boží požehnání a žehnat i ostatním.

Papež František před modlitbou Anděl Páně na náměstí sv. Petra v Římě v lednu 2019 v promluvě řekl: „Osmý den po Narození Páně slavíme svatou Matku Boží. Jako betlémští pastýři hledíme na ni a na Dítě, které drží v náručí. A takto, ukazujíc nám Ježíše, Spasitele světa, nám ona, Matka, žehná.

Dnes nám všem Madona žehná, všem. Žehná na cestu každému muži a každé ženě na počátku nového roku, který bude dobrý do té míry, do jaké bude přijata dobrota Boha, kterého Ježíš vnesl do světa.“
Vše dobré všem za Společenství seniorů přeje

Jana Suchánková

* * *

Děti víry v naší farnosti

Milí farníci,

přináším radostnou zprávu: V naší farnosti už dva roky funguje skupinka modlících se dětí – Děti víry. Chci vám je nyní blíže představit. Děti víry patří do komunity Solace (Útěcha), stejně jako Modlitby matek a Modlitby otců. Děti se modlí z

modlitebních brožurek a princip jejich modliteb je jednoduchý:

- modlí se za sebe samé, za sebe navzájem ve společenství i za druhé, odevzdávají sebe a své blízké do Božích rukou
- učí se chválit našeho Pána - to vede k pokoře a vděčnosti
- učí se plně důvěřovat našemu Pánu, když se odevzdávají do Božích rukou
- poznávají Boží Slovo a rozjímají o něm vhodnou formou
- společně rostou ve víře a v jednotě a žijí podle toho, čemu věří
- vnímají povzbuzení modlitebního společenství a také propojení s ostatními skupinkami Děti víry a komunitou Solace (modlí se za ně také všechny maminky z MM a MO na celém světě!).

Někteří se mě ptáte, jak se děti vydrží modlit. Věřím, že děti do skupinky zve náš Pán a děti Jeho pozvání vnímají. Stejně jako my u modlitby prožívají Boží dotyk. Děti se velmi rychle naučily nacházet radost z chval a vnímat útěchu a pokoj z odevzdání se do Boží náruče. Přála bych Vám zažívat modlitby s dětmi, považuji je za velké obdarování!

V říjnu letošního roku proběhlo Národní setkání Modliteb matek v Pardubicích, kde jsme představili Děti víry zúčastněným maminkám. A poté se nám ozvalo přes padesát maminek a babiček, které skupinku Děti víry zatoužily založit a některé nové skupinky již opravdu vznikly!

A teď mám dvě prosby pro ty, kdo dočetli až sem ☺.

Jednu pro naše seniory: prosím vás, abyste se modlily za děti v naší farnosti. Vnímám, že mládí a starší věk si mají hodně co předat a můžeme se tak spojit v modlitbě za sebe navzájem. Mnoho dětí má prarodiče daleko a také naopak. My se s dětmi budeme modlit za vás.

A druhou pro rodiny s dětmi: pokud máte touhu, aby vaše děti patřily do modlitebního společenství dětí, můžete se k nám přidat. Nyní máme ve skupince devět dětí v rozmezí 4. až 8. třída. Vnímám, že by mohla vzniknout i skupinka mladších dětí. Napište, zavolejte, přijďte se do skupinky podívat. Naše srdce jsou otevřená.

Věřte, že se děti modlí i za naši farnost, tedy i za vás. A modlitby dětí jsou velkou silou v tomto nepokojném světě. Bohu díky!

S vděčností Renata Blažková

Tel. 603266433

E-mail: deti.reckovice@katolik.cz

* * *

PULS – velká rodina malých dárců

Jak jsme pokročili v r.2025?

Na konci loňského roku jsem v Rožni napsala, že je v řeckovické farnosti už 121 donátorů fondu PULS, což bylo 25,2 % z celkového počtu praktikujících, a byli jsme rádi, že nás přibýlo.

No a letos k 6. 12. je nás už 134 (!), to je 27,9 % farníků. Pěkně to poskočilo! Nárůst je potěšitelný, ale do budoucna to bohužel nestačí. Naše příspěvky do Fondu PULS jsou určeny především na zajištění mezd pro kněze v naší diecézi a zatím pokryjí cca 40 % celkových mzdových nákladů. Přitom mzdy kněží nejsou zatím nijak oslnivé – jak poznamenal o. Michal, když mu přidali, tak vyšší své mzdy vyrovnal důchod svého táty. Bylo nám docela trapně. Zbývající část prostředků je pokryta z výsledků hospodářské činnosti brněnského biskupství a také ještě příspěvkem státu (za nevydané restituce). Ten ale skončí v roce 2030 a pak už to bude jen na nás.

V létě jsme byli na kolech v Bílých Karpatech a na obědě v Kuželově (skvělá

kuchyně!) jsme si přisedli k manželům středního věku. Ukázalo se, že jsou to evangeličtí duchovní, které si pozvala farnost Hrubá Vrbka a nabídla jim ubytování na opravené faře včetně zajištění celoročních mzdových prostředků pro jednoho z nich. Byli jsme překvapeni, že dokázali tak vysokou částku mezi sebou vybrat. Ale konečně mají ve své farnosti duchovní službu a do prázdné fary mají farářku. Její manžel si ale musel nechat částečný úvazek na Univerzitě obrany jako vojenský kaplan a druhou polovinu platu má složenou z příspěvku dalších farností v okolí. Takže evangelíci jsou už proti nám trochu napřed. Tedy aspoň tam, kde se dají dohromady a připraví pro duchovního mzdové prostředky, jinde se o duchovního dělí se sousedy nebo jsou bez duchovní služby.

My to zatím zvládáme, našich 134 donátorů svými každoročními dary zajistí biskupstvím požadovaný příspěvek na mzdy, který je letos 70,- Kč měsíčně na dospělého věřícího ve farnosti.

Příspěvek se ale každý rok bude zvyšovat, protože se každý rok snižuje státní příspěvek. Ten končí, jak je uvedeno výše, v roce 2030. A hospodaření biskupství je a bude záležitost do jisté míry nestabilní, jak už podnikání bývá.

Ale hlavu vzhůru, v naší diecézi se k pravidelné podpoře kněží, farností a pastorače hlásí už více než 10.000 lidí (donátorů). Celkem jsme letos přispěli 21,156.482,- Kč! Ve srovnání českých a moravských diecézí patříme k těm více odpovědným. Sledovat to, včetně dalších informací, můžeme na www.donator.cz.

Hodnota našich darů tedy nespočívá jen v jejich výši, ale hlavně je projevem odpovědnosti za budoucnost duchovní služby v naší diecézi.

Informace o možnosti zapojení do fondu PULS jsou na výše uvedeném webu, kde se můžete stát dalším donátorem, včetně potvrzení o daru pro daňové účely. V kostele, na stolku pod kůrem, jsou i přihlašovací kartičky, které po vyplnění můžete poslat na uvedenou adresu biskupství. A samozřejmě jsme připraveny vám pomoci, třeba po nedělní ranní mši svaté.

*Jana Šimonovská a Marie Procházková,
koordinátorky*

* * *

Pozvánka na festival FULL OF LIFE – 23. května 2026

Zveme vás na další ročník farního festivalu **FULL OF LIFE**, který se uskuteční **v sobotu 23. 5. 2026** jako obvykle na parkovišti před kostelem a na dalších místech. Stejně jako v minulých letech chceme vytvořit prostor, kde se mohou setkat lidé všech generací, věřící i hledající, ti, kteří se chtějí nechat inspirovat, povzbudit, zasmát nebo strávit čas s lidmi z naší farnosti. Chceme, aby to byl Bůh, který nás bude spojovat, učit, abychom Ho mohli zahlédnout v příbězích druhých, v hudbě, v humoru, v tichu, v modlitbě či v lidské blízkosti.

K tomu nám letos výrazně pomohou naši hosté, lidé, kteří svým životem i prací dokazují, že pokoj a dobro se dají nést do světa velmi konkrétním způsobem:

- **P. Petr Beneš**, který o sobě s úsměvem říká, že je šťastný kněz brněnské diecéze. Člověk, který dokáže srozumitelně a s velkou lidskostí mluvit o víře v dnešním světě.
- **Josef Dvořáček**, ředitel firmy Sonnentor, člověk známý svou moudrostí, odvahou jít proti proudu a také podnikáním, které je spojené s rozhodnutím dělat věci poctivě, ekologicky a s respektem k člověku i ke stvoření.
- **Petra Burianová**, vítězka televizní soutěže *Peče celá země*, která přináší radost i

pokoj svou laskavostí, tvořivostí a lidskou srdečností. Její příběh ukazuje, že i kuchyně může být místem, kde roste pokoj, víra, sdílení a rodinná pohoda.

Těšit se můžete také na tradiční **divadlo Jaromír**, které svým jemným humorem i hloubkou osloví diváky všech generací.

O hudební zážitek se postará **Pavel Čadek** - známý hudebník s osobitým stylem, dále křesťanská kapela **LiftUp**, která umí rozeznívat srdce i publikum. Celou akci zakončíme modlitebním večerem, který povede P. Petr Beneš a chválová skupina **Trinity Worship**.

Počítáme také s programem pro mládež v areálu nad kostelem, ale to zatím necháme jako překvapení :-).

Motto tohoto ročníku bude: „**Jaké neseš ovoce? Pokoj?**“. Byla to právě slova o pokoji, které Ježíš řekl učedníkům po jeho zmrtyvýchvstání:

Ježíš jim znovu řekl: „Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás.“

Po těch slovech na ně dechl a řekl jim:

„Přijměte Ducha svatého“ (Jan 20,21-22).

Učedníci byli zavřeni ze strachu. Jejich svět se během několika dní sesypal, plány se rozpadly, odvaha se vytratila, naděje umřela. Seděli v místnosti, kde převažoval neklid a úzkost. A právě tam, **doprostřed jejich strachu**, přichází Ježíš.

Možná i my někdy sedíme „za zavřenými dveřmi“ - obav, budoucnosti, vlastních slabostí. Ale Ježíš do těchto dveří stále přichází. A říká tři věci, které dokážou změnit celý život:

„Pokoj vám.“

„Posílám vás.“

„Přijměte Ducha svatého.“

Protože hned následující den – v neděli – slavíme **slavnost Seslání Ducha Svatého**, bude i sobotní večer na festivalu svým způsobem **svatodušní vigílií**. Chceme společně Pána chválit, děkovat i prosit nejen o

dary Ducha svatého, ale cokoliv, co nám leží na srdci.

Přijďte s námi hledat odpověď na otázku letošního motto. Přijďte se zastavit, na-dechnout, pobavit, inspirovat, modlit ... a možná objevit nový pokoj, který můžete nést dál. A věříme, že festival může být místem, kde se učíme tento pokoj přijímat i darovat.

Srdečně vás zveme a těšíme se na setkání!

Za organizační tým Petr Handlar

Poděkování

Milí přátelé, drazí farníci, když jsem před dvěma lety psala svůj článek o nástupu na místo pastorační asistentky, vstupovala jsem do něčeho nového – do práce, kterou přede mnou v naší farnosti nikdo jiný nedělal. Bylo to jako vstoupit na neprobádané území. Nesla jsem si v sobě směs očekávání, nadšení i obav.

Dnes, když se ohlížím za těmito dvěma lety, vnímám tento čas jako požehnaný. Byla to služba, kterou jsem konala i přes všechny počáteční těžkosti a nejistoty ráda a která mě obohacovala. Byl to čas setkávání, výzev naučit se něčemu novému, administrativy, spolupráce a také překvapení – nikdy člověk přesně nevěděl, co den přinese. Záměrem a náplní bylo odlehčit otci Michalovi v těch činnostech, které nemusí nezbytně dělat kněz.

Především otci Michalovi patří velký dík. Za jeho trpělivost, laskavost a důvěru, kterou mi dával. Za jeho přívětivý a lidský přístup, nadhled a veselou přátelskou povahu.

Rozhodnutí opustit toto místo nebylo vůbec lehké. Dlouho jsem jej vážila. Zůstat u práce, kde jsem si právě zvykla a našla své místo, nebo přijmout návrat do oblasti

předškolního vzdělávání, kde jsem dříve bezmála dvacet let působila. Nakonec o tom rozhodly okolnosti, které přicházely tak jasně a vytrvale, že jsem v nich zahlédla Boží vedení.

Svoji službu nyní s důvěrou předávám své nástupkyni. Věřím, že svými jedinečnými dary přispěje k jednotě a růstu našeho společenství a otci Michalovi bude pomoci v jeho pastoračním poslání.

Loučím se tedy jako pastorační asistentka, nikoli jako farnice. Ve farnosti zůstávám doma. Budeme se nadále setkávat při bohoslužbách, akcích a při spolupráci s pastorační radou, farní Charitou, akolyty, farními evangelizačními buňkami atd.

Ze srdce vám chci poděkovat za vaše přijetí, blízkost a jakoukoli podporu mojí dvouleté služby na faře.

Lucie Chytilová

* * *

Na začátku letních prázdnin se přihodilo, že se mi celá rodina rozeběhla za dobrodružstvími na skautské tábory, do skal, případně k babičce, a tak jsem přemýšlela, jak ten volný týden využiju já. Nakonec jsem nikam neodjela, ale jedno dopoledne jsem se rozhodla věnovat pouti z Brna do Křtin.

Už jsem si celkem zvykla, že si z každé pouti odnáším nějaké poselství, něco důležitého, co mi Pán chtěl říct a co mám nějak zakomponovat do svého života. Asi proto, že jsem během pouti pozornější, a tak je větší šance, že zprávu nepřehlédnu. Tentokrát mi extrémně vyšel vstříc, protože zpráva byla napsaná obřími písmeny přes celou šířku silnice – viz

nadpis☺. Konkrétně v Husovicích na začátku cyklostezky podél Svitavy, kdyby vás to zajímalo.

Nějakou dobu mi trvalo, než jsem dokázala ocenit plnou šíři a hloubku tohoto jednoduchého pokynu (a netvrdím, že už jsem s tím hotová). Řekla bych ale, že je to dobrá odpověď na moji stále se vracějící otázku, jak má vlastně fungovat společenství. Pro tuto chvíli myslím farní společenství a jakékoli jeho podmnožiny. Následující úvahu prosím berte jako můj osobní názor, který je ale podložený např. seminářem Community building (cca 60 let stará metodika podle psychiatra Scotta Pecka) a dlouhodobým pozorováním a zájmem o toto téma.

Připadá mi, že naše farnost je ve stadiu, kdy to všichni myslíme v zásadě dobře. Nesetkala jsem se s tím, že by někdo úmyslně druhému škodil nebo dělal nějaké naschvály. Ale že by to automaticky znamenalo, že už se k sobě umíme chovat, to zase ne... My se totiž všichni navzájem moc neznáme. Abych se mohla k někomu chovat ohleduplně, musím přece napřed vědět, jakou má povahu, čím si už v životě prošel, co ho zrovna trápí a co by potřeboval. To stejné, co jeden pochopí jako přátelský vtípek, může druhého úplně vykoletit a ublížit mu. Ale znamená to snad, že nesmím mluvit s nikým, koho důkladně neznám? Nebyl by to trochu začarovaný kruh?

Jednu půlku odpovědi vidím v tom, že my sami musíme pracovat na tom, aby nás druzí lépe poznali. Odkládat masky, učit se srozumitelně vyjadřovat své potřeby a dávat druhým zpětnou vazbu na jejich chování k nám. Ale, ehm, ohleduplně. Udělat si pro ně místo v myšlenkách i v srdci.

Tím se ovšem odkryjeme a staneme se zranitelnějšími. Jenomže snažit se o život

ve společenství a zároveň se držet postoje, že „mi může být úplně jedno, co si o mně ostatní myslí“, to pokládám za protimluv. Jistě že by mi mělo nejvíc záležet na tom, co si o mně myslí Bůh, ale s lidmi okolo sebe mám tvořit Ježíšovo tělo a to je dost blízké soužití. On je i v nich.

Druhá půlka myšlenky je ta, že není reálné výše uvedené prožívat s každým, protože na tolik vztahů člověk nemá kapacitu. Ve farnosti jsou nás stovky. S kým se poznám blíž a s kým se úplně minu, to už musím nechat v rukou Božích. Měla bych si ale dávat pozor, abych nepřehlédla toho, kdo mě potřebuje. A to se zase kruhem dostávám k tomu, že pokud neumíme dát najevo své potřeby, velmi těžko nám někdo může pomoci... a to ani nemluvíme o schopnosti či neschopnosti pomoc přijmout.

Kromě toho tuším, že společenství je něco neviditelného, co zavání Bohem a mystikou. Ale má to i své zcela pozemské a hmatatelné aspekty, které se asi potřebujeme prostě naučit.

Ježíš se rozhodl být ve společenství s námi všemi. Rozevřel náruč tak široce, až se dostal na kříž (to není moje myšlenka, ale zdroj si nepamatuju). V pozemském životě taky neměl kapacitu na všechny lidi celého světa – a navíc ve všech dobách. Setkal se jenom s některými. Ale v lásce je s námi všemi a to společenství skutečně tvoří. Velmi si vážím každého, kdo se mu snaží podobat.

Anita

* * *

To mě nějak opustily síly...

Děti o teologii moc nemudrují, ony ji prostě žijí. A pokud máme ten dar, že můžeme občas být blízko malým dětem, můžeme se od nich mnoho naučit. Takže jsem vděčná, že si můžu občas nějaké dítě půjčit a prožít s ním pár chvil. Tentokrát jdeme s

Barunkou na autobus, který nás doveze ke hřišti. A najednou, jako by si vzpomněla: „Mě bolí nožičky.“ Opatrně sonduji: „Co s tebou táta dělá, když tě bolí nožičky?“ „Vezme mě na koňa“, zněla upřímná odpověď. Aha. Tak pojď ještě kousek, hele, tam už je zastávka. Bolení nožek je pro tu chvíli zapomenuto, ale když se vracíme z hřiště, tak se Barunka zase rozpoměla: „...to mě nějak opustily síly...“

Ta samozřejmě dětská důvěra v to, že je tady někdo velký, komu zcela jistě udělá radost, když může svoji holčičku poponést směrem k cíli. Vůbec se nestarala o to, jestli mi nebude těžká nebo jestli nemá má botky od bláta.

My dospělí už jsme tuto dětskou důvěru někde cestou poztráceli. Začíná to někde u prvního já sám, a pak už jsme spokojeně zabydlení ve fázi Tohle umím, tamto už jsem dělal, tady jsem byl už třikrát. Všechno zvládnou a nikoho nepotřebují. Ani Pána Boha. Ale když mu to udělá radost, tak se za ním v neděli na chvilku stavím. Abych mu vysvětlil, jak mi to jde. Ale možná by neškodilo, kdyby mi trochu píchnul. Jsme skvělý tým, já a On.

Tolik bychom chtěli Pánu Bohu ukázat, jací jsme borci, co všechno zvládneme, jak si to nebe umíme zasloužit (a někdy také, jak bychom to mnohem líp organizovali, kdyby mohlo být po našem). I náš advent bývá takový: Tohle a tamto dělám pro Pána (nebo pro sebe?), ještě toto a tuhleto. Co by vlastně Pán Bůh ještě chtěl? Do kostela chodím, do košíčku přispívám a v obchodě nekradu.

V koutečku duše ale víme, že jsme pořád dost na povrchu. Co s tím? Svaté Terezii z Lisieux stačilo ke svatosti pouhých 24 let života, Dominikovi Savio a Carlovi Accuti-ovi ještě méně.

S nepřijemnou pravidelností nemíváme koncem adventu pocit, že jsme se

skutečně v hloubi srdce setkali s Pánem. Přitom by možná pro začátek stačilo, kdybychom, třeba v pauze mezi pracovní uzávěrkou, dětskými besídkami a vanilkovými rohlíčky, před Boží tváří upřímně a s naprostou důvěrou jako malé děti přiznali: „To mě nějak opustily síly...“

-maš-

* * *

Reakce na článek

Duch svatý sjednocuje, satan rozděluje neboli pohled z druhé strany

V minulém čísle Rožně vyšel článek, ve kterém chtěl zřejmě pisatel upozornit na skutečnost, že je smutné, když se společnost rozděluje podle preferencí k jednotlivým politickým uskupením. S tím nelze jinak než souhlasit. Ovšem předmětem článku byl konzervativní politický aktivista Charles James Kirk, který byl ale osobou značně rozporuplnou. Člověk se nemusí orientovat v amerických politických reáliích, stačí si vyhledat dostupné ověřené informace na internetu, aby se dozvěděl, že vychvalovaný Kirk proslul například hanlivými výroky na adresu svých bližních jiné barvy pleti, jiné vztahové orientace, jiných vyznání nebo migrantů. V minulosti také Kirk šířil konspirace ohledně covidu nebo volebních podvodů v USA a mnohé další problematické skutečnosti. Pro Evropana musí být také mimořádně citlivé, že přebíral narativy ruské propagandy ohledně konfliktu na Ukrajině. A to vše bylo bohužel rámováno jeho halasnou sebe prezentací křesťanské identity. Jistě, věc není černobílá a Charles Kirk mohl některými svými postoji přispět k dobrému nasměrování mladých Američanů, ale nebezpečí tkví v něčem jiném, a to je podpora, kterou dnes mnohdy poskytují zástupci různých křesťanských konfesí nebo i jiných náboženství autoritativním režimům. Naprosto

flagrantní je například prezentace špiček ruské pravoslavné církve Putinovy agrese na Ukrajině jako svaté války proti dekadentnímu západu; v našem politickém prostředí zase například řeči o jakýchsi křesťanských hodnotách v ústech populistů a podobně.

Doba je složitá a jak se v ní orientovat? Rozhodně nestačí věřit někomu, kdo se veřejně prezentuje s křesťanskými symboly biblí, růžencem a podobně. Je zapotřebí skutečnosti kriticky prověřovat. Vždyť kolik skvělých pořadů je k mání na internetu, které se často zabývají citovanou problematikou. Namátkou lze zmínit například pořady České křesťanské akademie, kde se setkávají renomované teoložky a teologové se vzdělanými odborníky na dané téma nebo platformu Dominikánská 8 či pořad Martina C. Putny Duchovní Evropa. Osobně bych doporučil též novou knížku dvou anglikánských teologů Nicolase T. Wrighta a Michaela F. Birda Ježíš a mocnosti, která je velmi aktuální a je mimo jiné též k mání v naší skvělé farní knihovně.

V článku zaznělo též jméno papeže Františka, který se, jak známo, ostře vymezoval vůči politickému vedení v USA. Když jsme v americkém politickém prostředí tento příběh začali, můžeme ho zde i skončit. Jde ale o onen pohled z druhé strany.

Když byl americký viceprezident J. D. Vance na audienci u papeže Františka, položil mu vpravdě farizejskou otázku: „Je lépe dbát na bezpečnost ve vlastní zemi, na bezpečí rodin i jednotlivců anebo se zastávat práv migrantů, kteří mohou být silně problematičtí?“ Papež František milému J. D. Vanceovi poradil, ať si přečte a promedituje podobenství o milosrdném samaritánovi a potom teprve podniká náležitá politická kroky.

D. Štaud

Z farní knihovny

Václav Ctirad Pospíšil: *A slovo se stalo tělem*

Budeme slavít Vánoce, svátky plné radosti, že se v Betlémě narodil Ježíšek. Ale, jak se nám snaží odhalit třeba Angelus Silesius v knize *Cherubský poutník*, svět je mnohem složitější a bohatší, než se nám jeví na první pohled. Je dobré hledat a najít ten druhý, hlubší horizont: *Byť Kristus v Betlémě se tisíckrát zrodil, jsi ztracen, dokud se i v Tobě nenarodil.*

O stejném píše též Václav Ctirad Pospíšil v knize *A slovo se stalo tělem*:

Víra ve vtělené Slovo totiž stojí a padá s tím, zda se Slovo i v nás stává tělem, nebo nikoli. Víra není jen a jen vědění, nýbrž především reflektované rozhodnutí, které se buď dennodenně dělá, nebo nedělá, a to především tváří in tvář výzvám všedního dne. Přijmout nebo nepřijmout vtělené Slovo tudíž není primárně problém teoretický, nýbrž bytostně praktický. On nám přinesl život in plnosti, jde o to, do této plnosti vstupovat a bezprostředně okoušet, jak úžasný je náš Pán. Sám vtělený Logos totéž vyjadřuje mimo jiné následujícím výrokem: „Kdo nenese svůj kříž a nenásleduje mne, není mne hoden“ (Mat 10.37 par). Jedná se tu o poznání in biblickém slova smyslu, tedy o prožívanou zkušenost ve vztahu k Pánu. Pravdivostní vypovídací hodnota ohledně vtěleného Božího syna se tak dostává do naprosto nového světla. My víme, Komu jsme uvěřili, a tato víra přemáhá svět, nicméně bez našeho vlastního sebedarování a nasazení se toto vítězství především in nás samotných nemůže stát skutkem... Je tudíž také zřejmé, že výlučně doktrinální a kultická, namnoze folklórní “křesťanskost” nás může jen obtížně

přivádět k lidskému naplnění, protože tohoto cíle věřící člověk může dosáhnout jedině tak, když se i v něm Slovo bude stávat tělem.

Plno radosti in tom druhém horizontu přeji knihovnici.

Mirek a Honza

Gustovo okénko

Adventní situace

Z centra města běžím na šalinu a na zastávce sedí muž, zřejmě bezdomovec. Ještě než jsem k němu došel, již jsem ho s ostatními lidmi vnímal sluchem, protože pravidelně opakoval silné a slabší výkřiky: „Né, né, né...!“ Váhal jsem, jestli mám přistoupit a oslovit jej, ale předběhl mne jiný muž. Vypadalo, že se znají. Přišedší dal křičícímu facku a dodal: „Drž hubu.“

A reakce? Muž zmlkl a pronesl: „Děkuji, pěkné Vánoce.“

*

Přicházím za svou maminkou, která mne radostně vítá očima, hlasem i vřelým objetím a pusou. Je 8. 12., má svátek s P. Marií. „Dáš si kapra?“ „Mami, dnes nejsou Vánoce, je slavnost.“

„A co je?“ A tak mamince trpělivě vysvětluji, že je doba adventní, ale in ní dnes zažíváme velkou slavnost. Maminka však rázně situaci zhodnotí: „Kdo to furt předělavá ty kalendáře, já už se in tom fakt nevyznám.“ Nakonec jsem dosáhl maminčina klidu a úsměvu: „Mami, pěkně lež a vždycky, když se probudíš nějaký den bude, jednou advent, jednou slavnost, jednou Vánoce, někdy mezidobí. Zvítězil jsem jen na chvíli: „Postíš se?“

A.D.

Koutek pro děti

Milé děti, milí čtenáři,

hurá, jsou tu Vánoce. Svátek radosti, pohody, rodiny, dárků, světýlek, pohádek a cukroví. Jenže taky svátek velkého srovnávání a porovnávání.

Děti srovnávají počty, cenu a velikosti dárků. Maminky, tetičky, babičky srovnávají počty druhů cukroví a jejich kvalitu, dokonalost úklidu, originalitu vánočních fotek a PéeFek. Tatínkové, strejdivé, dědové porovnávají velikost kapra, délku vánočního osvětlení nebo třeba počet zhlédnutých pohádek. Někdo se srovnává s ostatními na základě počtu pozvánek na vánoční večírky, na základě výše vánočních odměn, délky dovolené, velikoleposti dekorace, výšky stromečku, jiný zas řeší, do kolika přispěl sbírka, kolik viděl adventních koncertů nebo kolika duchovních obnov se zúčastnil.

Naštěstí Vánoce nejsou soutěž. Kdyby totiž Vánoce byly soutěž, rodina, která by ji prohrála, by byla nejspíš ta Svatá. Nepořádek jako v chlívků, cukroví žádné, dekorace taky nic moc, z dárků stojí za řeč leda tak zlato. A přesto ten jejich okamžik si rok co rok připomínáme - narození miminka Ježíše, Božího syna. Připomínáme si Boží lásku, která nám poslala Spasitele. Bez ozdob, bez světýlek, bez úklidu. A přesto ty nejvelkolepější Vánoce, které žádné jiné nepřekonají.

A tak, pokud vás třeba o Vánocích napadne, že těm vašim Vánocům k dokonalosti něco chybí, zkuste se nejdřív podívat na betlém. Třeba ten, co máte pod stromečkem. A když tam to, co vám zrovna chybí, nenajdete, tedy pokud to nepotřebovali Josef s Marií a Ježíškem, pak to k radostnějšímu prožití Vánoc nepotřebujete ani vy.

Přeji vám všem požehnané a radostné Vánoce.

Terka

Tajemná zkratka

O slavnosti Zjevení Páně píšeme křídou na dveře písmena K + M + B. Víš, co tahle zkratka znamená?

V šifře se skrývá příběh tří mudrců. Když ho správně seřadíš a tučná písmena napíšeš do tajeňky, dozvíš se význam této zkratky!

a obětovali mu dary: zlato, kadidlo a myrhu. Ve snu pak dostali pokyn, aby se k Herodovi už nevraceli. Domů tedy odešli jinou cestou.

TKU

V době, kdy se Ježíš narodil, vládl v Judsku král Herodes. Tenkrát přišli do Jeruzaléma mudrci z východu a ptali se: "Kde je ten nově narozený"

KRIS

podejte zprávu, abych se i já mu mohl jít poklonit." Mudrci se tedy vydali na cestu a hvězda je vedla. Zůstala stát nad

TOP

velekněze a učitele Zákona. Vypytlával se jich, kde se má Mesiáš narodit. Řekl mu: "V Betlémě, protože prorok

AŤŽE

izraelskému lidu." Herodes si dal tajně zavolat mudrce a řekl jim: "Jděte a hledejte to dítě. Pak mi

OMU

židovský král? Uviděl jsem jeho hvězdu na východě a přišli jsme se mu poklonit." Král Herodes se ulekl a zavolaal si

TUS

HNÁT

Micheáš pravil: A ty, Betlémě v judské zemi, nejsi nejmenší mezi městy, protože z tebe vyjde vládce, který bude panovat

ŘÍBY

jedním domem. Mudrci se zadržovali, vstoupili do toho domu a spatřili dítě s Marií. Padli na zem, klaněli se dítěti

TAJENKA: _____

Informace z farní ekonomické rady

Milí přátelé,

před koncem roku přinášíme informace z farní ekonomické rady.

Adventní čas nás mimo jiné nabádá k ohlédnutí za uplynulým rokem, který byl v naší farnosti ve všech směrech velmi naplněný. Když jsem si procházel naše záznamy z farní rady, byl jsem až překvapený, kolik se toho událo.

Ze všeho nejdříve musím poděkovat vám všem za zapojení se do dění ve farnosti. Ať šlo o zapojení osobní nebo ve formě nezištných, malých i velkorysých darů, mohli jsme díky tomu všechny projekty zrealizovat kompletně, a to bez toho, že by se farnost jakkoli zadlužila.

Je to takový malý zázrak.

Díky velké jarní brigádě, kdy jsme společně opravili dětské hřiště na farní zahradě, máme uklizenou celou zahradu a dodělaný terénní úpravy navazující na stavbu nové farní kůlny.

Kůlna je hotová, zkolaudovaná a v provozu. Bohatě se využívá jak venkovní posezení, tak zkušebna. Nové garáže jsou pronajaty. Na příští jarní brigádu nám ještě zbude dokončit výrobu stolků a sezení z palet, které máme v přístřešku u kůlny již z letoška přichystány.

I když trochu se zpožděním, ale i tak jsme moc rádi, že máme řádně zkolaudované i poslední úpravy v objektu, kde je farní kavárna a klubovny skautů.

Překvapivě dost práce letos zabraly farní zahrady v Zamílovaném hájku. Podařilo se vyřešit i jednu zanedbanou zahradu, ve které se vloni dělala velká brigáda. Letos ji udržuje a stará se o ni nájemce. Na druhé zahradě se nepodařilo přimět sousedy, aby se začali starat o svoji zahradu, ze které přerostlá vegetace ztěžuje využití pozemku našemu nájemci. Byli jsme tudíž donuceni k výrazné slevě nájmu. U třetí zahrady jsme řešili skládku, kterou si na ní založil soused, u dalších zahrad jsme naháněli nájemníky kvůli prodlení s úhradami nájmu.

Na třech dalších zahradách nakonec vyřešíme stávající nájemní vztahy jejich ukončením a následně je nabídneme dalším zájemcům. Prioritně se budou nabízet našim farníkům. Pokud by měl někdo zájem o nájem zahrady v krásném místě nad Zamílovaným hájkem, stačí se obrátit na pana faráře Sekničku nebo kohokoli z farní ekonomické rady.

Po měsících hledání a zvažování, jestli ozařováním a nátěrem zachránit nebo vyměnit židle v kostele napadené červotočem, jsme pořídili zbrusu nové.

V příštím roce ještě musíme dořešit nové podsedačky, jelikož ty stávající jsou už také ve špatném stavu.

Ted', před koncem roku, proběhla ještě generální oprava věžních hodin a bicího mechanismu. Hodiny jdou přesně a zvony bijí krásně.

Asi už mnozí pozapomněli, že v souvislosti se sanací sklepů pivovaru vládla obava z možné změny výšky hladiny spodní vody a ohrožení základů našeho kostela.

Od již zmíněné sanace jsme podrobně každý měsíc sledovali monitoring hladiny spodních vod ve třech vrtech a studních v okolí kostela. Naštěstí se obavy nenaplnily. Stav však budeme i nadále monitorovat.

Nesmím zapomenout, že jsme také řešili výskyt plísně ve farní knihovně. Nyní čekáme na výsledek nátěru speciální houbou, který zatím, jak se zdá, funguje. Uvidíme, po jaké době se bude muset nátěr opakovat. Prostory byly následně také vymalovány.

V létě jsme také měnili dosavadní nedostatečné pojistné krytí farních budov a majetku. Přešli jsme pod globální all riskové krytí sjednané na úrovni biskupství.

Pro zvýšení bezpečnosti fary byla na podzim instalovaná nová vjezdová brána. Zahrada fary je samozřejmě nadále přístupná pro všechny farníky brankou z ulice Prumperk.

Docela dost práce i starostí nám zabral projekt obnovy kříže za kasárnami. Ten se zatím instalovat nepodařilo. Uvidíme, jestli se podaří v příštím roce.

Než se rozloučím, ještě přikládám návrh rozpočtu farnosti na rok 2026.

Při jeho tvorbě vycházíme ze zkušeností provozu farnosti z předchozích let a snažíme se ho tvořit jako vyrovnaný, tedy aby výdaje nepřevýšily příjmy.

Z větších investic uvažujeme o pořízení již výše zmiňovaných podsedáků na židle a lavice v kostele a nové podložky na kleknutí. Zatím hledáme vhodné materiály a také dodavatele, pokud byste měli nějaký dobrý tip, dejte mi prosím vědět, rádi se necháme inspirovat.

Dále počítáme s dokončením posezení v přístřešku u farní kůlny a případně s dovybavením zkušebny.

V plánu je rovněž po mnoha letech pořízení nových alb pro naše ministranty a zvažujeme výměnu pomalu se rozpadající linky v kuchyňce ve farní knihovně. Větší věc, na kterou bychom se chtěli v příštím roce alespoň připravit, je úprava bytů kněží ve druhém podlaží fary. Pokud to jen trochu půjde, měly by zde vzniknout dvě samostatné jednotky s vlastní koupelnou. Současný stav je pro dobré fungování a odpočinek již nevyhovující. V současném rozpočtu máme zatím peníze jen na přípravu a projekt, s realizací proto vyčkáme.

Rozpočet na rok 2026

(Kč) Plán 2026

Příjmy:

Sbírky	1 400 000
Dary	100 000
Nájemné	550 000
Dotace	0
Další příjmy	
FOL - vstupné, občerstvení, dary	
Příspěvky účastníků pastoračních a evangelizačních aktivit	
Příspěvky ostatní, farní tábor atd.	340 000
Úroky	10 000
Ostatní	10 000
Příjmy celkem	2 410 000

Výdaje:

Spotřeba materiálu	200 000
Ostatní služby	80 000
Spotřeba energie	280 000
Náklady na běžné opravy a udržování	50 000
Mzdové náklady (dohody, pastorační asistentka, katechetky)	450 000
Předpokládané/Odeslané sbírky	230 000
Dary a charitativní výdaje	83 000
Daně, poplatky a pojištění a poplatky	50 000
Farní pastorační a evangelizační projekty	540 000
Velké opravy a investice	400 000
Výdaje celkem	2 363 000

Rozdíl příjmů a výdajů

47 000

(Odpisy-náklad, který však není finančním výdajem)

720 000

Přejeme všem pozeňnaný vánoční čas a těšte se 17. ledna na Svatovavřinecký farní ples ☺.

Za FER, Petr Prokš

Poutní místo Vranov (3. část)

Tentokrát budeme sledovat osud Vranova v době třicetileté války. Příběh obléhání Brna Švédy v roce 1645 je všem dobře známý, ale ne každý ví, že během této doby se od švédského vojska oddělovaly ozbrojené skupiny a vydávaly se plenit brněnské okolí. Vranovský klášter byl od vojska vydrancován dokonce několikrát. Řeholníci se tedy rozhodli, že vezmou cenné kostelní náčiní, vzácné knihy a hlavně divotvornou sochu Panny Marie, a ukryjí se na dobře opevněném asi hodinu cesty vzdáleném Novém hradě. Za tři měsíce ale pětisetčlenná skupina Švédů dorazila i sem. Vojáci přinutili místního sedláka, aby jim prozradil, kudy do hradu proniknout. Pak znenadání hrad přepadli, přikázali řeholníkům vydat jim veškeré cennosti, a protože si mysleli, že jich pauláni mají mnohem více, mučili je a snažili se získat další poklady. Když pochopili, že je to marné, zajali celou komunitu a následně hrad zapálili. V kapli hradu bohužel zůstala milovaná socha Panny Marie.

Bratry paulány odvěkli do svého tábora u brněnských hradeb. Naštěstí byl ale v táboře přítomen francouzský velvyslanec, a protože pauláni byli původem rodilí Francouzi, vyjednal tento diplomat pro své krajany výkupné od císaře Ferdinanda III. Tak se stalo, že když Švédové získali značnou sumu peněz, mnichy propustili a vydali jim i ukradené liturgické náčiní a ostatní cennosti.

Po návratu na Vranov našli pauláni svůj klášter zcela zpusťšený. Naštěstí ale zůstal zachovalý chrám. A tak první věc, kterou bratři udělali, bylo, že se spěšně vydali na Nový hrad, který naposledy viděli v plamenech, když jej coby zajatci opouštěli. Byli si sice téměř jisti, že tam socha Panny Marie uhořela spolu se vším ostatním, ale přesto s několika zbožnými lidmi s úzkostí prohledávali spáleniště. Nikde však sochu nemohli nalézt. Když už se zdálo, že je socha Panny Marie navždy ztracena, jedna z žen ji náhle objevila u popáleného hrzení hradního příkopu spolu s dřevěným křížem, který sice shořel, ale tělo Krista na něm zůstalo zachované. Nikdo nechápal, jak se tam socha i korpus Krista z hradu dostaly a jak je možné, že zůstaly neporušené u ostatních popálených dřev. Bezprostředně po návratu na Vranov postavili bratři Pannu Marii na její místo na hlavním oltáři a ač sami ani neměli co jíst, protože Švédové zpusťšili i statky, které jim dodávaly obživu, na poděkování za šťastné vysvobození z nepřátelských rukou brzy nato slavnostně korunovali sochu Panny Marie stříbrnou korunkou za 14 zlatých a 2 groše. Aby ovšem projevíli svou vděčnost i francouzskému velvyslanci, který vyjednal jejich propuštění, poslali mu také dar: třešně, hrušky, a ještě i jiné ovoce.

V dalším díle se můžete těšit na vyprávění o tom, jak se paulánští bratři statečně postavili loupežníkům a jak to také může dopadnout, když nějaký poutník v horlivé snaze o spásu duše vlastní ženy přestane používat rozum.

Jana Levíčková

www.farnostreckovice.cz

SVATOVAVŘINECKÝ
PLES
17. 1. 2026 • 19:30

350 Kč
základní

250 Kč
senioři

200 Kč
studenti

Sokolovna Brno-Řečkovice • Vážného 19
Předprodej: +420 777 327 598
ples@farnostreckovice.cz

Z Mladé Boleslavi do Prahy po Žitavské cestě

Žitavská cesta vede z Hrádku nad Nisou do Prahy. My měli jen tři dny, a tak jsme zvolili začátek až v Mladé Boleslavi. Cesta se line úrodnou rovinatou krajinou podél řeky Jizery a provází nás místy, kde se psala historie raného českého národa.

Největším dobrodružstvím byl samotný přesun do Mladé Boleslavi. České Dráhy slibovaly pohodovou tříhodinovou jízdu s jedním přestupem. Nakonec jsme byli rádi, že jsme vůbec dojeli. První rychlík, 40 minut zpoždění už na příjezdu. Navazující spoj samozřejmě ujel. Místo něj nám na nádraží našli krkolomnou cestu osobními vlaky. Jenže než jsme stihli v Kolíně nasednout, spadlo traťové vedení. Poslali nás na náhradní autobus, ale řidič jel navzdory původním informacím pouze do Oseka, kde nás vyložil a poslal na vlak. Ten však byl stále bez proudu. Pospíchali jsme zpátky před nádraží, poradit se s místními, co si počít. Nakonec jsme se autobusem narvaným k prasknutí kodrcali přes všechny nefungující vlakové zastávky v okrese až do Nymburka. Tam nás výpravčí poslala na druhé nástupiště. Skutečně zde stál vlak, hurá. Procházelí jsme jedním vagonem za druhým a hledali místo k sednutí. Protlačili jsme se až do prvního. A tam dcerka uviděla malou tabulku na dveřích vedlejšího vlaku – jede přes Boleslav! V poslední vteřině jsme přeskákali ze dveří do dveří, půl hodiny pozorovali krajinu z pohodlí rychlíku, a pak jsme už konečně stanuli v Mladé Boleslavi. 24 km před námi, no potěš. Proběhli jsme městem (musíme ho vidět, když jsme tu ještě nebyli), posbírali pár razítek do deníčku a svižně jsme vyrazili pěšinami podél řeky Jizery. Sluníčko ještě chvíli hřálo, a my zvesela vykračovali. Pěšiny byly po nedávném dešti rozbahněné a místy to parádně klouzalo. Ve vesnicích měli štěkající ploty (a za nimi hlídače ostré jako v Portugalsku, jen ty ploty byly našťěstí vyšší). Pole se odpoledne proměnila na „psí ráj“ – ideální místo k venčení na volno pro ty největší mazlíky. A že někteří z nich byli „vítací typ“, občas jsme se docela zapotili. No, kdo se bojí, nesmí na stezku. Vzhledem k pozdnímu příjezdu jsme se ani nestihli pokochat hrady a zámky po cestě. Dali jsme si jen jednu rychlou svačinku a frčeli dál. Však se také začalo smrákat, sotva jsme došli do Horky nad Jizerou. Podle aktuálních informací byla pěšina do Benátek neschůdná, a tak jsme poslední úsek vzali po silnici. Do města jsme došli v naprosté tmě. Ubytování U Matouše manžel našel na výbornou. A že byla hned pod kopcem vietnamská restaurace, vypravili jsme se na večeři. Před spaním jsme tradičně zahráli karty a padli do peřin.

Ráno svítilo sluníčko, lákalo nás z postelí, sotva vykouklo na obloze. V mžiku jsme měli sbaleno, nasnídali jsme se a vyrazili dál. Nejdřív jsem všechny vyhnala na zámek, abychom si ho za světla pořádně prohlédli, a potom jsme už zamířili na Starou Boleslav. Cesta byla parádní. Po zkušenosti předchozího dne jsme se vydali po cyklostezkách, kde nebylo tolik bláta a kilometry ubíhaly jako nic. V Sojovicích právě odbýjelo poledne, když jsme vkročili do lesa. To vám byla nádhera. Vzduch voněl jehličím, nad námi koruny jehličnanů, pod nohama měkký mech, připadali jsme si jako v pohádce. Turisty jsme potkali až krátce před Starou Boleslaví. Po příchodu do města jsme se

zastavili v Turistickém centru pro razítko a potom chvíli poseděli v kostele Nanebevzetí Panny Marie.

Pokračovali jsme plni očekávání k bazilice sv. Václava, ale bez průvodce se dovnitř nesmí. Tak jsme nakukovali přes dveře, děti se pak usadily na klekátku a já jim četla o vraždě sv. Václava a zdejších kostelích. Když si všechno vyslechly, obešli jsme chrám ze všech stran, otypovali jsme místo, kde se „to“ stalo a vyrazili jsme hopsa hejsa do Brandejsa. Překročili

jsme řeku a ocitli jsme se v Brandýse nad Labem. Pokochali jsme se pohledem na zámek, prošmejdili historické centrum a ubytovali se v malém apartmánu uprostřed staveniště v místě původního barokního statku. Podařilo se nám linula „vůně“ marihuany tak intenzivně, že nás i nohy přestaly bolet. Zašli jsme si na pozdní oběd, v supermarketu nakoupili dobroty ke snídani a večer jsme se vypravili na mši do kostela Obrácení sv. Pavla. Chrám byl začmouzený, oprýskaný, zanedbaný, vůbec nepřipomínal ten barokní klenot, kterým dříve jistě byl. Věřících bylo jen pár, většina značně pokročilého věku... s nostalgií jsme vzpomínali na náš útulný řeckovický kostel, který je v neděli plný dětského smíchu a brebentění.

Třetího dne jsme se vzbudili do deštivého rána. Navlékli jsme ponča a pláštěnky na batohy a vydali se ku Praze. Museli jsme upravit trasu, polní pěšiny byly zcela neschůdné, a tak jsme se brodili vodou na silnicích a cyklostezkách. Boty jsme měli promočené, přes kapky na brýlích skoro vidět nebylo, ale ono nemůže být každý den posvícení. Aspoň jsme byli rychlí. Zastavovat se nedalo, a tak jsme byli v Praze dřív, než jsme čekali. Nastoupili jsme do metra a těšili se, jak si přebookujeme jízdenky a dorazíme brzy domů. Ale ouha. Po dvou zastávkách jsme museli kvůli poruše přestoupit do jiné soupravy. A po dalších dvou stanicích nás vysadili úplně. Metro nejedí, musíte tramvají. Jenže lístky už nám kvůli prodlevám nestačily. Když jsme si spočítali, kolik by nás doprava po Praze nakonec stála, nahodili jsme zase pláštěnky a vyrazili na nádraží pěšky. Vyšlo nám to akorát na původně objednaný spoj. Cestou do Brna jsme postupně usychali, doma jsme si napustili horkou vanu a za pár dní už zbyly jen úsměvné vzpomínky. Třeba na čtyřnohou Barču, která je vítací typ. Nebo proč železničáři musejí stávkovat aspoň tři dny (aby cestující pochopili, že se nejedná o běžné zpoždění). Vlastně to bylo super. Už se těšíme, jak zas někam vyrazíme.

Veronika Hamerníková

Úmysly bohoslužeb do 1. neděle postní

26.12.	Pá	sv. Štěpán	8:00	za zemřelou Miladu Ambrožovou a živou a zemřelou rodinu
28.12.	Ne	Svatá rodina	7:15	za manžela, bratry a živou a zemřelou rodinu
			8:30	za farní společenství
			10:00	na poděkování
30.12.	Út		18:00	za dar zdraví a Boží požehnání pro bratra
31.12.	St	Sv. Silvestr I.	16:00	na poděkování za Boží pomoc a ochranu v uplynulém roce
1.1.	Čt	slavnost Matky Boží Panny Marie (Nový Rok)	8:00	za narozené děti
			10:00	za živou a zemřelou rodinu Handlarovu a Širůčkovu
2.1.	Pá		18:00	za nemocné
3.1.	So		8:00	na poděkování s prosbou o Boží požehnání a dary Ducha Svätého, za živou a zemřelou rodinu a duše v očistci
4.1.	Ne	2. neděle po Narození Páně	7:15	za farní společenství
			8:30	za živou a zemřelou rodinu Plachých a Kocmanovu
			10:00	za Boží milosrdenství pro ty, kdo dobrovolně odešli ze života
6.1.	Út	slavnost Zjevení Páně	18:00	za živou a zemřelou rodinu Schwarzovou, Kovařovu a Štěpánkovu
7.1.	St		18:00	za zemřelého tatínka, maminku a živou rodinu
8.1.	Čt		7:00	na úmysl Hnutí pro život
9.1.	Pá		18:00	na poděkování s prosbou o Boží požehnání a dary Ducha Svätého pro rodinu dcery
10.1.	So		7:00	za naše dobrodince, sourozence a duše v očistci
11.1.	Ne	Křtu Páně	7:15	za zemřelého manžela a živou a zemřelou rodinu
			8:30	za živou a zemřelou rodinu Bukarovu a dary Ducha Svätého
			10:00	za farní společenství
13.1.	Út		18:00	na úmysly dárců
14.1.	St		18:00	na poděkování za 30 let života s prosbou o dary Ducha Svätého
15.1.	Čt		7:00	za dary Ducha Svätého při náročném zkoušce
16.1.	Pá		18:00	za ty, kdo neunesli tíhu života a dobrovolně odešli
17.1.	So		7:00	za zemřelého manžela Michala a duše v očistci
18.1.	Ne	2. neděle v mezidobí	7:15	za farní společenství
		P. Maria, Matka jednoty křesťanů	8:30	za živou a zemřelou rodinu Černoškovu, Kroupovu, Vachovu a Burdovu
			10:00	na poděkování za 90 let života s prosbou o dary Ducha Svätého
20.1.	Út		18:00	za zemřelé rodiče a rodinu Zdražilovu, Kalmanovu a Kratochvilovu
21.1.	St		18:00	za dar zdraví a Boží požehnání pro rodinu
22.1.	Čt		7:00	za zemřelou Drahomíru Tomáškovou a Hildu Korzerovou
23.1.	Pá		18:00	za zemřelé prarodiče Františku a Karla, rodiče Annu a Vladimíra a bratra Vladimíra Prchalovy
24.1.	So		7:00	na poděkování za dar života
25.1.	Ne	3. neděle v mezidobí	7:15	za farní společenství
			8:30	za zemřelé rodiče Haklovy, zemřelé prarodiče z obou stran a živou rodinu
			10:00	za zemřelého P. Jana Pavlů
27.1.	Út		18:00	za živou a zemřelou rodinu
28.1.	St		18:00	za zemřelého Jaroslava Nedomu, manželku a živou a zemřelou rodinu
29.1.	Čt		7:00	za živou a zemřelou rodinu Manovu a Zejdovu
30.1.	Pá		18:00	za farní evangelizační buňky
31.1.	So		7:00	za zemřelé - zvláště za ty, kteří nás v tomto měsíci opustili
1.2.	Ne	4. neděle v mezidobí	7:15	za zemřelého manžela a drahé příbuzné
			8:30	za zemřelého Josefa Novotného a živou a zemřelou rodinu
			10:00	za farní společenství
2.2.	Po	Uvedení Páně do chrámu	18:00	na úmysly dárců
3.2.	Út		18:00	za zemřelou Olgu Kolofíkovou a živou a zemřelou rodinu
4.2.	St		18:00	za zemřelého Antonína Kosmáka

5.2. Čt	7:00	za kněže, nová kněžská povolání a povolání k zasvěcenému životu z naší farnosti
6.2. Pá	18:00	za zemřelého manžela Antonína, za živou a zemřelou rodinu Tomáškovu, Kazdovu a Buchtovu
7.2. So	7:00	na poděkování za dar života
8.2. Ne	7:15	za nemocné
	8:30	na poděkování za dožití 90 let, zemřelého manžela a Boží pomoc a ochranu pro živou rodinu
	10:00	za farní společenství
10.2. Út	18:00	na poděkování za dar života s prosbou o dar zdraví
11.2. St	18:00	za živou a zemřelou rodinu Handlarovu, Koudelkovu, Reichovu a Liškovu
12.2. Čt	7:00	na úmysl Hnutí pro život
13.2. Pá	18:00	za zemřelého Rudolfa Čecha a duše v očistci
14.2. So	7:00	na poděkování za dar života s prosbou o dary Ducha Svatého
15.2. Ne	7:15	na poděkování a požehnání pro rodinu a za dar zdraví
	8:30	za farní společenství
	10:00	za nenarozené děti
17.2. Út	18:00	za zemřelou Boženu Suchou a za Boží požehnání pro živou a zemřelou rodinu Suchou a za duše v očistci
18.2. St	7:00	za živou a zemřelou rodinu Schwarzovu, Kovářovu a Štěpánkovu a Svánovskou
	18:00	za zemřelého manžela, rodiče a ostatní zemřelé příbuzné
19.2. Čt	7:00	za živou a zemřelou rodinu
20.2. Pá	18:00	za rodinu Blažkovu, Herelovu a Altmannovu
21.2. So	7:00	za Boží požehnání pro živé a zemřelé dobrodince a jejich rodiny a za ty, kterým jsme dlužní
22.2. Ne	7:15	na poděkování za 58 let manželství
	8:30	za Magdalenu a Marii Ostrou, rodinu Ostrých, Bílkovu, Hanáčkovu a Prchalovu
	10:00	za farní společenství

Pár slov závěrem...

Milí farníci, čtenáři a spolupracovníci,

rád bych vám všem na závěr tohoto čísla zpravodaje, kalendářního roku i na závěr svého působení v redakci Rožně, poděkoval. Děkuji za přízeň, za trpělivost, za všechny příspěvky, za pomoc, za kritiku i za modlitby, kterými jste mě provázeli po celých těch neuvěřitelných 17 let. Ano, už taková dlouhá doba uplynula od chvíle, kdy mě otec Jacek oslovil s nabídkou a prosbou, zda bych se neujal v té době osiřelé redakce. Během toho období jsem s Rožněm zažil mnoho radosti, překvapení, občas i nervů a starostí, ale to pozitivní vždy převládalo. Tuto službu jsem pro farnost dělal vždy rád, a děkuji Pánu Bohu, že mně to umožnil a pomáhal mi. No, a teď jsem zase rád, že nastoupí nová generace, která zpravodaj posune o kousek dál a výš.

Přeji vám všem požehnané období Vánoc i celý nový rok a věřím, že se budeme nadále setkávat nad stránkami Rožně...

Michal Fiala